

לו:

עין משפט
נר מצוה

כָּהֵן אֶת טוֹשֵׁבֵי יִרְדֵּן כִּי יָלַד
סָפֵף אֶל:
בְּזוֹ הַיּוֹם מָתָּה פִּיטָה מְהֵלָּה
עֲמֻלָּתָם אֶחָדָן כִּלְכֵּל כִּלְכֵּל
אֶל:
בְּזוֹ הַיּוֹם פִּיטָה מְהֵלָּה
וַיִּשְׁעַן עֲלֵיהֶם הָיָה יָלַד
טוֹשֵׁבֵי יִרְדֵּן כִּי יָלַד סָפֵף
אֶל:
כָּהֵן דְּמִי טוֹשֵׁבֵים אֶל:
סָפֵף אֶל מִי אֶל:
לִי יָלַד פִּיטָה מְהֵלָּה
שְׁמֵשׁוֹת רִבְכָּה לִכְלֵל אֶל:
טוֹשֵׁבֵים אֶחָדָן עֲמֻלָּתָם
כִּי יָלַד סָפֵף אֶל:
לֵאמֹר אֶל מִי פִיטָה מְהֵלָּה
כִּרְכֻּסָּם כִּלְכֵּל אֶל מְהֵלָּה
עֲמֻלָּתָם כִּי טוֹשֵׁבֵים אֶחָדָן
סָפֵף אֶל:
לֵב זֶה יָלַד מִי אֶל מִי אֶל:
וַיִּשְׁעַן עֲלֵיהֶם מְהֵלָּה
פִּיטָה מְהֵלָּה אֶל מְהֵלָּה
סָפֵף אֶל מִי אֶל מִי אֶל:
סָפֵף אֶל מִי אֶל מִי אֶל:
לֵב זֶה יָלַד מִי אֶל מִי אֶל:
סָפֵף אֶל:
לֵב זֶה יָלַד מִי אֶל מִי אֶל:
כִּרְכֻּסָּם אֶל מְהֵלָּה
טוֹשֵׁבֵים אֶחָדָן מִי אֶל:
סָפֵף אֶל מְהֵלָּה אֶל:
סָפֵף אֶל מְהֵלָּה אֶל:

מוסף רש"י

הַיּוֹנָה בְּמִסְדֵּי הַיָּם.

רבינו חננאל

[illegible]

קליפ"י אגודים והגרעין חיבין
שם לנצח על הגרעין
אשר תפוחים וכל מיני גרעיני
אין קוצצין אילנות בשבתות. וזה
דאסור משום לא תשחית את
עצה (דברים ט) וי"ל דלא טעין קצא
דלא שיהי' ציה לא תשחית דאיהא
פ"ה לא תפסור (כ"ב ט.) א' נמי אימי
דמעולה בדמים לעשות ממנה קורות
דלא וי"ל שיהי' לא תשחית ומיהו
משום אסורא דשביעית איכא לאכלה
ולא לקטורה ולא להפסד:
שיעורו בפר' האבן. ופחות
מחלן לא הו' פירא
מחלן י' ללמוד דעל נוסף פחות
מחלן לא מנכרין עליה בורא פ"ה
העין אלה פירא פ"ה האדמה: לשון
ה"ג והלכותא כסר בר רב אשי
והי' אדמה ערלה לאו פירא הוא וכו'.
והיה אומר הר"מ דלגני ערלה לא
פירא הוא הי"מ משום דכל המיקל
באכר הלכה כמותיו בחי' אל באכר
ודאי הו' פירא ומכרין עליו בורא
העין ונכרסת ליהל חלוק בין
למכר בחי' כרמיבא. כגון
למטורא"ו בלעז מכרין עליה בורא
עליה האדמה לא יבשחא לא מקורין
פ"ה וכן הלכה כגוגניאל שקורין
וייזכר בלעז וכן (א) קלי' של גרופלי
שאין רגילים לאכול [אלה] דרטיבא
כגון בליטורא"ו אין מכרין עליהם
לא כיבשא אכל ע"ה של קנמוס
שקורין קלילא מכרין עליה בורא
פ"ה האדמה מפני שרגילין לאכלה
ויבשע וגם הוא גדל על האכר כמו
קנים ועל זקור"ו מכרין בורא פ"ה
העין י' עיר ע"ה דכ"ה (ש"ה) זה
זקור"ו ואלה שקורין מוסקד"א
מכרין בורא פ"ה ע"ה ע"ה ע"ה
לאכלה אוחי יבשע: כל שיש בו
התחשבת הפנים מברכין ע"ה בורא
שני מוונת. וכן קלימ"ש בלעז
שפושטין מקמה בורא או מחלב
ומכרין עליהם שנים מוונת
כשעומדים קמה לתוך פולין או
לא לתוך עדשים או כרשים וכן לתוך
שקדים עשויין לחלוה אם עשין אוחי
דדי שיעוד הלכ' או חרץ לזכר
בורא מ"מ ואל' (ב) (ג) בעלמא:
א"ה חרץ לזכר בורא מ"מ וטוב
להחמיר וגמוע' בתוך הסעודה לאחר
נכרת המזלזל ופטור ממה נפשך:
בורא

דאמער ^(ט) רבא י'כס פלפלי ביו
פמטור מיתבי ^(ט) היה ר"מ אומ
איני יודע שעץ מאכל הוא א
ופריו שוה ואיהו זה הפלפ
שאין ארץ ישראל חסרה כל
בה לחם לא תחסר כל בה לא
רבנן למרימר י'כס זגבילא ביום
דאחאי מבי תבדאי שריא וכן
הא כיבשאת חבדאי קדרה וכן
כהנא אמר י'כמ"מ כדייסא גרדי

חביץ קדרה רב יהודה אמר
עיקר א"ר יוסף כותיה דרב
מברכין עליו בורא מיני מזונות
עליו בורא מיני מזונות ואיתם
בורא מיני מזונות וצריכא דא'.

דינו היינו פירייהו ואית בבבא קמא בפי' החובל בחבור
 ביה דהוא רובע ורב אמר קב אלא מיהו דרבי רב בכל
 לקטיו האילי והוא משתכר בקצירתו אינו עובר עליו כ
 זה תל' כי אע' מה אכל הוא להקדים סוף למאכל יכול
 אילנות טובים וזה הדבר נוהג בשאר השנים אבל בשב
 הבואה וכל מה שנקצץ ממנה קודם זמן פירי הרי פס

ביצד מברכין פרק שישי ברכות

בַּעֲרָהּ. דִּפְרִי מִנֶּהוּ מִכֶּאֱן
שֶׁל גִּדְגִּדְנוּת וּגְרֵעִי
שֶׁל פִּירוֹת צוֹרָא פְּרִי הָעֵץ:
כֵּלָא שְׂצִיעִית נְמִי חִסּוֹק לִיה

ולוקח ובלבד שלא יראנו לוקט רבי עקיבא במקום ר"א עבדינן כותיה^א וב"ש במקום ב"ה אינה משנה ותיפוק ליה דנעשה שומר לפרי ודחמנא אמר יוערלתם ערלתו את פרוי^ב את הטפל לפריי ומאי ניהו שומר לפרי אמר רבא היכא אמרינן נעשה שומר לפרי היכא דאיתיה בין בתלוש בין במחובר הכא במחובר איתיה בתלוש ליתיה איתיה אביי^ג פ"טמא של רמון מצטרפת והנץ שלו אין מצטרף מדקאמר הנץ שלו אין מצטרף אלמא דלאו אוכל הוא ותנ' גבי ערלה^ד קליפי רמון והנץ שלו קליפי אגוזים יוהגרעינין חייבין בערלה אלא אמר רבא היכא אמרינן נעשה להו שומר לפרי היכא דאיתיה בשעת גמר פירא האי קפרס ליתיה בשעת גמר פירא איני והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב^ה הני מתחלי דערלה אסירי הואיל ונעשו שומר לפרי ושומר לפרי אימת הוי בכופרא וקא קרי ליה שומר לפרי רב נחמן סבר לא רבא יוסי^ו דתנן פ"רי יוסי ואמר סמדר אמר מפני שהוא פרי ופליגי ר'רבנן עליה מתקף לה רב שימי מנהרדעא ובשאר אילני מי פליגי רבנן עליה והתנן^ז מאימתי אין קוצצין את האילנות בשביעית ב"ש אומרים כל האילנות משיצאו וב"ה אומרים יתחרובין משישרשרו והגפנים משיגרעו והזיתים משיניצו ושאר כל האילנות משיצאו ואמר רב אשי הוא כוסר הוא גרוע הוא פול הלבן פול הלבן ס"ד אלא אימא ישיעורו כפול הלבן מאן שמעת ליה דאמר כוסר אין סמדר לא רבנן וקתני שאר כל האילנות משיצאו אלא אמר רבא היכא אמרינן דהוי שומר לפרי היכא דכי שקלת ליה לשומר מיית פירא הכא כי שקלת ליה לא מיית פירא הוה עובדא ושקלו לגץ דרמונא ויבש רמונא ושקלו לפרחא דביטיחא ואיקיים ביטיחא^ח (והלכתא כמר בר רב אשי דוריק את האבינות ואכיל את הקפרסין ומדלגבי ערלה לאו פירא ניהו^ט ולגבי ברכות נמי לאו פירא ניהו ולא מברכין עליה בורא פרי העץ אלא בורא פרי הארמה) פלפלי רב ששת אמר שהכל רבא אמר^י לא כלום ואורא רבא למעמיה

מי דכפורי פטור כס זנגבילא ביזמא דכפורי
 ר' ממשמע שנאמר וערלתם ערלתו את פרו
 לא מה ה"ל עין מאכל להביא עין שמעם עזו
 יין ללמוד שהפלפלין חייבין בערלה וללמד
 וס שנאמר ארץ אשר לא במסכנות תאכל
 קשיא ה"א ברשיכתא הא ביבשתא אמרי ליה
 מא דכפורי פטור והא אמר רבא ה"א המלאת
 וברכין עליה כפה"א לא קשיא אמר ברשיכתא
 דייסא רב יהודה לא שהכל נהיה דבריו רב
 יא כ"ע לא פליגי דבמ"מ כי פליגי בדייסא כעין

שהכל סבר דובשא עיקר רב כהנא אמר
כהנא מסתברא דרב ושמואל דאמרי תרווייהו
גופא רב ושמואל דאמרי תרווייהו כל ש
מר נמי רב ושמואל דאמרי תרווייהו כל שהוא
אשמעינו כל שהוא הוה אמינא משום דאיתיה

דף 33א אמר ר' דיקלא דשעין קבא אסור למקציההוּ דהא אגן חנן ובהא ר' ביומין
השנים אמר חננין מורדין בשביעית כלמר פסל כרבי שיש בו והפסד אורא אסור
לשון א' להחיות אסור רבינא דאם היה משפיל פסול אסור מותר אסורין כבירייתא
אפי' מעלה ברסין תיל ר' אריתא בבבא ברבא בר פפרא לא ידעמו (דף 33) מאי דמסייע
יעינא אן מותר לקרן מהפסד אלא חננין שומריין כגון חסדאס דמחננין דמחננין דאמר רב
דורו דהוונא אסור להחיות ורשעי לא רבנן אלאכלא לא להפסד דמחננין שביעית ק' ד אסור

שהוא לוקט מן הנטיעות: אינם משנה.
 פסוק ל"ב. דאי נמי ר' עקיבא דאמר
 זהו לענין ערלה אסירי קפריסין דהוה
 סופו שזופל הימנו כשמגיע להחבש:

פֿעטאָס פֿון רמון. הַפֿרָת שְׁבִירָא
 כְּעֵין שֵׁם לַחֲמוּמִים וּלְסַפְרָגִין;
 מִטְרָפָה. לְכַבִּיָּה לְטוּמַת אֹזְכֵּין;
 וּבֶקֶן שֵׁל. קֵץ דְּרִימֹן כִּקְרַס
 בְּצִינִיּוֹת; אֵין מִטְרָפָה. אֲבִי
 דְקִי"ל בְּהוֹר וְהוֹרֵט (פֿוֹלן ד' ק"ז);
 שׁוּמֵרִים מִטְרָפִין לְטוּמַת קִלָּה

דליתו טומאת חובבין הני מיר
קליפת האבן והרמון אבל הנן שומר
על גבי שומר הוא ואין מוצקין וסמי
אמרינן בעבור והרובט (שם ד' קט:):
חייבים בערלה. דרחמנא רבינו
מחא פרו הטפל לצרו ווא נא קן ליתיה
שומר בחלוש שכתמיב טפל מעל
הקליפה: **קפרס ליתיה בגמר פירא**.
כשמיגיט שמוך לבשולו הוא טפל
ממנו: **מסחלי**. כתמרי קפרס
צלקל: **כבורפא**. כשמתמרי קטנים
צלקל: **מסחלי**. כשמתמרי קטנים

דכופרא הי פרי ואע"פ שלא נגמר לפיכך שומר שלו חשוב שומר: **סמדר** אסור. ענבים כיון שנפל הפרח וכל גרגיר נראה לעצמו קרוי סמדר וקאמר ר' יוסי כיון שגא

כלל סמדר קרר פרי ואסור מאס
עלה: ופליגי רבנן עליה. והלכה
כרבים הלכן אבינוס בעד
שהקפסין בן לא פירי וניהו ולא
מיקור קפריסין שומר למרי: בשאר
אילנות. חוץ מן הענבים: אין
קולטין בשביעיים. דרממנה אמר
לאכלהו ולא להפסד: משויליא. את
הפרי: משפסרו. משראו אה
כמן ששרות על חרובין: משגירטו.
שהענבים גסים גרעו ולקמן מפרש
לה: משגירטו. משגירט הק כביב:
הא משראו חרובי ויהי.

הלבן ס"ד. הא בענינים קיימינ:
מאן שמעט ליש דאמיר. גבי ענינים
נוסר הוא דהוי פרי אכל סמדר לא:
רבין. הוא דפליגי עילוי דרי יוסי
נמסכת ערלה וקאמרי בשאר אילנות
דמיטאיזי הוא פרי הראור: ביטימא:
אציונות: כס פולני. כל דבר שאדם
אוכל שלא דברנו מקרי כסיה:

פטור: מחרת: **הכללם:** לניואר"י
כלע"ו: שריא, אין בה לא משום
 צדול נכרים ולא משום געול נכרים:
בשול: וריש: **מבין:** קדרה.
 מין מאכל קפי כמו חלב שחבצורה
 בקירה כך עושין מאכל קפי
 בקירה ולקמן מפרש לה קמחא
 דובשא ומשחא וקרו ליה אברוסד"א:
דייסא: של חטים כחשות במכתשת:
דייסא: כעין מבין קדרה. לקמן ו'
 מפרש לה חטוי דובשמרי באסימא
 ויהבו בהו דובשא ועציר להו
 בקדירה: **סמידא:** סלח:

קמ"ל

א יקצנו רבע שאני יחזים דחשיכי וזו המעשה אע"פ שהיה הכותב דומים (דומים) לא חשתי את עצה הלא תראה מי שיטעם להא רק עץ אשר חדע זה אילן מאכל כי לא עץ ובסוף פ' הישן חת המטה (סנה) ע"ז הדיבור ענין שיש ירדו דרמסאן חת המטה לא תהיה כל בנאמה לאכול ואמר כי

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וְכִי תֵבֹא אֶל הָאָרֶץ
וְנִשְׁעַתְּ כָּל עֵץ מֵאֲבֹל
עֲרֻלָּתָם עֲרֻלֹת אֶת פְּרִי
אֲשֶׁל שְׁנֵים יָדֵיהָ לָכֶם
עֲרֻלִּים לֹא תֹאכְלוּ
וְקָרָא יֵשׁ 22
2. אָרֶץ אֲשֶׁל כָּל בְּמִסְכֵּת
וְתֹאכְל בָּהּ לֶחֶם לֹא תִחַד
כֹּל בָּהּ אָרֶץ אֲשֶׁל אֲבִינָה
בְּרִיל וְקִסְרִיָּה תִחַב
דְּבִרִים ח ט
תַּחֲשׁוּ:

הגהות הב"ח

(א) חוטם ד"ה ברכינא וכו'
 יק תסמר של גרופליי שאין:
 (ב) ד"ה כל שיש וכו' ואם
 לכת. ניב פ"ל דף ל"ט פ"א:

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף תוספות

א. בחוס' רי"ש כתב,
מה"ג הוא זה דפשיט לן
הלכה כמותו. ב. בחוס'
רי"ש כתב, כדאמרי'
לקמן חבשילא דסילקא
דשזו ביה קמחא לדוכין
בעלמא הוא דעבדי'
מברכים עליו ב"ס
הארומה (ועיין בעיו'
בב"ת).

—♦—

ליטואניזציה (ליטואניזם).
אבקה רפואית מומתקת.
אברושדיי. (מלה פרסית,
אולי: מטעם האלים).

כך יחסים נאמי

מאמתי אין קוצצן את האולנות שבכריתות. וסמני מה אין קוצצן סמני האמור הכתוב והיה שכתב: ואמר לכם לאכלה ודש' ולה לאכלה ולא להפסד. וסמכסד דפסחים בפרק מקום שנתנו (דף טו) ק' בדאמרין ר' אילא ק' נמיתא רשב"י אק' וד' הוי'י' בבר הכי לאכלה ואמר רחמנא ולא להפסד וסמך וסמך כמפסדי אלא ו' אילא בדפסחי ק' כלומר גאון באין ליד גמר פרי וסמך התי' ו' אילא לקוח ולכן אמר ר' בעל הלכות פירוש דפסחי כמפסדי

מברכין עליהן כבוד פרי
בשביעית לא הקשו ממנה
כל שדמי עציו יקרים ויש
אבל הוא זה אילן פרק וכי
נר ואמרו בשביל ד' דברים
מלמד שאינה נאכלת אלא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones